

[Heinesen.]

besparelsesforslag der ville have kunnet samle et flertal her i tinget, men vi tager næppe fejl, når vi antager, at en række nedskæringer på det sociale, det undervisningsmæssige og det boligpolitiske område, som vi er imod, kunne have været vedtaget, hvis ikke forliget havde forhindret det. Jeg siger ikke dette, fordi socialdemokratiet afviser at overveje yderligere besparelser, for det gør vi ikke, heller ikke besparelser, der eventuelt kan få virkning for det kommende finansår, men når vi ser ned over striben af mindretalsforslag, ser på den asociale holdning, som mange af dem er udtryk for, ser på deres skadelige virkninger, så er vi tilfreds med, at vi har fået afgørende indflydelse på besparelsespolitikken.

Jeg tænker naturligvis ikke mindst på fremskridtspartiets ændringsforslag. Fremskridtspartiets erklærede mål er jo fra 1. januar 1975 at forhøje den skattefri bundgrænse til 60.000 kr. og at beskatte indkomster herover med 50 pct. Denne skattenedsættelse skulle altså virke i ét kvartal i det kommende finansår. For at skaffe dækning for skattetabet i dette ene kvartal fremsatte partiet den 2. februar et spareforslag på ca. 9,4 milliarder kr. Dette spareforslag blev i løbet af februar kommenteret af de enkelte ministre. Deres anmeldelse af planen var lige så høflig i formen, som den var ubarmhertig i realiteten.

Det er et gennemgående træk i kommentarerne fra ministrene, at det i det kommende finansår er umuligt at opnå en besparelse af den størrelsesorden, som fremskridtspartiet har foreslået, og gang på gang tilkendegives det, at forslagene er helt urealistiske.

Denne kritik fik en begrænset, men også kun en begrænset, indflydelse på fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget. Ændringsforslagene beløber sig ikke som spareplanen til 9,4 milliarder kr., men til 8,2 milliarder kr. Da forslagene blev konfronteret med virkeligheden, forsvandt 1,2 milliarder kr. sporløst, og det skal jeg ikke bebrejde fremskridtspartiet. At fremskridtspartiet lader illusioner til 1,2 milliarder kr. fordampe i mørket er nok det mest virkelighedsnære, partiet overhovedet har foretaget sig, siden det kom ind i tinget, og i forhold til et parti, som i forvejen har sin økonomiske politik sådan indrettet, at man

opererer med en stor fejlmargen, skal man jo ikke hænge sig i 1.200 mill. kr. fra eller til.

Tilbage blev altså ændringsforslag til 8,2 milliarder kr., og af disse anbringes knap 7 milliarder kr. på en budgetreguleringskonto. Når vi om nogle timer skal stemme om ændringsforslagene, får vi altså kun lejlighed til at stemme om konkrete og specificerede ændringsforslag fra fremskridtspartiet til et beløb på godt 1 milliard kr. De godt 9 milliarder kr. i besparelser er altså blevet til godt 1 milliard kr. i specificerede ændringsforslag. 1 milliard kr. forsvandt ud i mørket, og 7 milliarder kr. er druknet på en budgetreguleringskonto.

Det er i og for sig ikke nogen kritik, for man må erkende, at det er nødvendigt, at en stor del af beløbet opsamles på en sådan konto, dels fordi flere spareforslag kræver lovændring, dels fordi nogle forslag kræver så omfattende konsekvensændringer, at det ikke har været muligt at få dem på plads rundt omkring i finanslovsforslaget. Men det er jo også fremskridtspartiets store held, at hele 7 milliarder kr. har måttet posteres på en opsamlingskonto. Derved undgår fremskridtspartiet den specifikation, som er nødvendig for en detaljeret bedømmelse af konsekvenserne, og som utvivlsomt også ville have betydet, at endnu et stort beløb måtte posteres på en konto for overdrivelser uden for finansloven.

Vi er stærkt interesseret i at få denne store budgetreguleringskonto belyst og gennemlyst ved fortsatte drøftelser i det politisk-økonomiske udvalg. For en del posters vedkommende er det nemlig ikke let at se, hvorfor de er posteret på budgetreguleringskontoen.

Jeg vil gerne nævnte et eksempel. I spareplanen skriver fremskridtspartiet, at der skal spares 300 mill. kr. på kontiene for Grønlandsministeriet og den kgl. grønlandske handel. Grønlandsministeren meddeler herefter, at det vil betyde, at der ikke kan gives den grønlandske befolkning en forsvarlig uddannelse, at man ikke kan foretage en effektiv sygdomsbekæmpelse, at arbejdsløsheden vil stige, og at man får alvorlige sociale problemer, herunder bolignød.

Herefter anbringer fremskridtspartiet de 300 mill. kr. på budgetreguleringskontoen.

Betyder det, at fremskridtspartiet er blevet bange for konsekvenserne, hvad ingen jo